04/02/2021

Александър Шчипков: “Мястото на свещеника е в храма, а не в социалните мрежи”

„Свещеникът трябва да влиза в социалната мрежа с една единствена цел – за да изведе човека оттам и да го въведе в Църквата, в истинската енория, заяви в ефира на телевизионния канал „Спас“, заместник-ръководителят на Всемирния руски народен съвет, първи заместник-председател на Синодалния отдел по взаимоотношенията на Църквата с обществото и СМИ, съветник на председателя на „Държавната дума“ на РФ, професор във философския факултет на Московски държавен университет „М.В.Ломоносов“, декан на социално-хуманитарния факултет на Руския православен университет, доктор на политическите науки, Александър Шчипков.

Той напомни, че неотдавна патриарх Кирил в речта си на Епархийското събрание на гр. Москва, за да предпази от редица заплахи и грешки свещениците, рискуващи да проповядват в социалните мрежи подчерта, че свещеникът в социалните мрежи събира хората около Христос, а не около своята личност. Свещеникът блогър в резултат на необикновено увлечение в мрежите може да си създаде илюзията, че енорията е второстепенна и впоследствие да реши да остави редовните богослужения.

„Истинският проповедник, казва Шчипков, – винаги се опира на реалната община, и неговата задача е да въведе хората в нея. А свещениците блогъри са изцяло виртуални, те се обръщат не към хората, а към виртуалния свят, към лайковете, и сами се превръщат в симулакъри. Именно затова свещениците блогъри понякога печално завършват своя мисионерски път, излизайки от Църквата“.

Защо се случва това? „Днес ние живеем в епохата на информационен разпад“ – разясни А. В. Шчипков, – този процес води до това, че мрежата поражда лъжливи смисли. Неслучайно така много се говори за фалшива политика и култура. Мрежата генерира псевдо слова, човекът волно или неволно се потапя в този псевдосвят. „Телеграм“ каналите и видео блоговете на свещеници се превръщат в симулакър на проповед, а симулакърът убива сакралното, в симулакъра няма Църква“.

„Симулакър“ е термин на Жан Бодриар и означава „копие без оригинал“, замяна на реалното със знаци за реалното. Според Александър Шчипков, има и друга страна на тази заплаха:

„Свещеникът блогър става производител на съдържание. Съдържанието носи пари, и някои от тях се превръщат в професионални колекционери на „лайкове“. Лайковете носят реклами, рекламите носят пари и блогърството става работа. Свещеникът забравя защо първоначално е дошъл в социалните мрежи – да проповядва или да печели пари? Мястото на свещеника е в храма, а не в социалните мрежи“.

„Но това съвсем не означава, че свещеникът не може да изказва своята гледна точка на събитията в обществения живот – подчертава Александър Шчипков. – Това обаче трябва да се предшества от задълбочена богословска и молитвена работа. На Църквата са нужни не свещеници-нарциси, а внимателни и интелигентни богослови, проповедници, анализатори, публицисти, преподаватели“.

В заключение Шчипков завърши с думите на патриарх Кирил: „Свещеникът не бива да забавлява публиката със своето поведение“.

— Източник: patriarchia.ru / hristianstvo.bg